

Sygn. akt: I 1 C 2272/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa E. P. przeciwko M. K. i A. K.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powódkę.

III. Zasądza od powódki E. P. solidarnie na rzecz pozwanych M. K. i A. K. kwotę 1.234 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka E. P. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. K. i M. K. kwoty 7.700 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, że zawarła z pozwanymi prowadzącymi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej umowę na zakup i montaż okien z parapetami wewnętrznymi i zewnętrznymi na kwotę 8.760 zł. Z uwagi na wadliwe zamontowanie okien i jakość szyb powódka złożyła dwie reklamacje domagając się wymiany okien. Pozwani uznali dwie reklamacje, jednak dokonana wymiana nie usunęła wad ich produktu. Wobec powyższego powódka odstąpiła od umowy i zażądała zwrotu kwoty 7.700 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwani wnieśli o oddalenie powództwa wskazując, iż żądanie pozwu jest nieuzasadnione. Powódka nie była uprawniona do odstąpienia od umowy i nie jest uprawniona do żądania zwrotu jakiegokolwiek kwoty z tego tytułu. Pozwani potwierdzili, iż pozwana złożyła reklamacje, jednakże żądanie to dotyczyło jedynie jakości pakietów szybowych nie zaś całych okien, czyli stolarki okiennej. W trakcie wymiany wadliwych pakietów szybowych powódka uniemożliwiła ich wymianę, wyprasząc pracowników pozwanych z mieszkania w trakcie dokonywania tej czynności. Dodatkowo pozwani wskazali, iż kwestionują kwotę żądana w pozwie. Pozwana nie wykazała skąd została przyjęta taka kwota i z czego ona wynika. Nie wykazała by wady obejmowały cały zamówiony produkt, a zatem by wartość zamówienia od którego odstępuje była takiej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 czerwca 2015 r. powódka E. P. zawarła z pozwanymi A. K. i M. K. prowadzącymi działalność gospodarczą w (...) spółki Cywilnej (...) umowę na zakup 5 sztuk stolarki okiennej, okucia zespolenie – ciepłe ramki, parapety wewnętrzne i zewnętrzne 2 sztuki, zatrzask balkonowy oraz na usługę ogólnobudowlaną montaż stolarki okiennej. Za to zamówienie powódka zapłaciła łącznie kwotę 8.760 zł które zostało oznaczone jako usługa ogólnobudowlana opodatkowana 8% VAT. Usługa została wykonana w dniu 9 lipca 2015 r. i w trakcie wykonywania jej oraz przy przyjmowaniu pracy powódka nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń do jakości wykonania.

Dowód : zamówienie k. 22, faktura zadatkowa k. 23, faktura z 9 lipca 2016 r. k. 24, pokwitowanie 9.07.2015 r.

W tym okresie u powódki trwał remont i powódka dopiero po pewnym czasie dostrzegła zarysowania i zadrapania na szybach w drzwiach balkonowych. Wówczas złożyła reklamacje, w ramach której te pakiety szybowe zostały wymienione. W połowie sierpnia 2015 r. po posprzątaniu całego mieszkania i m.in. umyciu szyb dostrzegła, że w pozostałych czterech oknach szyby wykazują takie same wady.

Dowód : zeznania powódki

W dniu 21 sierpnia 2015 r. złożyła pisemną reklamację dotyczącą szyb w czterech oknach wzywając do ich wymiany w terminie 14 dni. W dniu 1 września 2015 r. do mieszkania powódki udał się H. B. i C. J. którzy dokonali oględzin okien. W wyniku tych oględzin pozwani uznali reklamację i zobowiązali się do wymiany szyb zespolonych na nowe, co miało nastąpić w dniu 19 września 2015 r.

Dowód : reklamacja k. 26, pismo z dnia 2 września 2015 r. k. 27, zeznania świadka H. B. i C. J.

W trakcie wykonywania wymiany szyb, po wykonaniu jednej wymiany, powódka zażądała zaprzestania wymiany i poprosiła o opuszczenie lokalu przez pracowników powoda wskazując, iż szyby przywiezione na wymianę są takiej samej lub gorszej jakości niż dotychczas zamontowane.

Dowód : zeznania powódki i zeznania świadka H. B.

W dniu 24 września 2015 r. powódka złożyła pozwanym oświadczenie o odstąpieniu od umowy w zakresie 4 okien i zażądała zwrotu gotówki w kwocie 7.700 zł.

Dowód : pismo k. 30

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż istotą rozstrzygnięcia sprawy cywilnej jest ustalenie stanu faktycznego i następnie dokonanie subsumcji tego stanu faktycznego na stan prawny. W niniejszej sprawie istotą sporu była okoliczność czy wykonana przez pozwanych usługa była obarczona wadami, czy wady te miały charakter istotny, czy pozwana zgłaszała reklamację (czy też w ramach rękojmi wzywała do usunięcia wad), czy pozwani usunęli te wady lub mieli taka możliwość oraz czy powódce przysługiwało uprawnienie do odstąpienia od umowy i żądania określonej w pozwie kwoty.

Ustalenia powyższe zostały dokonane przez Sąd na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz zeznań świadków oraz zeznań powódki. W ocenie Sądu zeznania świadków były wiarygodne i w sposób wzajemny się uzupełniające opisujący przebieg zdarzeń związanych z realizacją i zamówienia i działań podejmowanych na skutek interwencji powódki.

Zeznania powódki z racji wielkiego poczucia krzywdy, jakie powódka odczuwa z powodu, jej zdaniem, nieprawidłowości jakich dopuścili się pracownicy pozwanych, były nacechowane mocno emocjonalnie i zostały uznane za wiarygodne w zakresie przebiegu wydarzeń, nie zaś ocen, które powódka wyrażała co do jakości wykonanych prac i zamontowanych szyb. Wnioski dowodowe zgłoszone na końcu postępowania zostały oddalone z uwagi na prekluzje

dowodową i okoliczność, iż wnioski te mogły być składane wcześniej, zaś potrzeba ich powołania nie wynikała w trakcie postępowania.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powódka dochodząc zapłaty kwoty 7.700 zł powinien wykazać istnienie wad, czy wady te miały charakter istotny, czy pozwana zgłaszała reklamację (czy też w ramach rękojmi wzywała do usunięcia wad), czy pozwani usunęli te wady lub mieli taką możliwość oraz czy powódce przysługiwało uprawnienie do odstąpienia od umowy i żądania określonej w pozwie, pozwanym zaś obciążał dowód wykazania okoliczności niweczących prawo powódki.

W ocenie Sądu powódka nie sprostowała wymogowi wykazania zasadności roszczenia.

Wskazać należy, iż zawarta między stronami umowa miała charakter mieszany - sprzedaży oraz umowy o dzieło. Sprzedaż dotyczyła stolarki okiennej oraz innych elementów okiennych, parapetów oraz usługi montażu tych zakupionych towarów. Jak wynikało z zeznań świadka B. K., każdy z tych elementów można zakupywać osobno, w kompletach, z montażem lub bez, więc umieszczenie wszystkich towarów i usługi na jednym zamówieniu nie mogło przesądzać o tym, iż dokonana sprzedaż była całością. Każdy z tych elementów podlegał osobnej wycenie i występuje w obrocie również konsumenckim osobno. Powodowało to, iż w ocenie Sądu składane reklamacje, które traktować należało jako korzystanie z uprawnień w ramach rękojmi, powinny dotyczyć poszczególnych elementów zakupionych przez powódkę.

Co istotne powódka wskazywała, iż w jej ocenie wady dotyczyły szyb, które jak wynika z zeznań świadków oraz samej powódki stanowiły element podlegający wymianie po rozpięciu ramy okna. Co więcej jak ustalono jedna taka operacja wymiany szyby została już przez pracowników pozwanym dokonana, a więc istniała taka możliwość. W ocenie Sądu powodowało to, iż wada podnoszona przez powódkę o ile istniała dotyczyła jedynie jednego z zakupionych elementów tj. szyb.

W ocenie Sądu zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy Kodeksu Cywilnego Księgi III Tytułu XI dotyczące Sprzedaży a konkretnie rękojmi za wady.

Aby można było analizować odpowiedzialność pozwanym za te wady i prawidłowość wywiązania się procedury reklamacyjnej powódka winna udowodnić, iż przedmiotowe wady istniały. Na tą okoliczność powódka zaoferowała jedynie swoje zeznania, w których opisywała iż na szybach istniały uszkodzenia i zadrapania, natomiast nie zaoferowała żadnego innego dowodu, który w sposób obiektywny umożliwiłby ocenę tych wad. Jak wynikało z zeznań świadka C. J., który zatrudniony jest w firmie (...), która wykonywała szyby do stolarki okiennej produkowanej przez pozwanym przyjęte SA pewne normy jakościowe dla szyb, które określają z jaką dokładnością wykonywane są szyby okienne i w jaki sposób ta jakość się ocenia. W ocenie Sądu do stwierdzenia okoliczności istnienia wady niezbędne były wiadomości specjalne oraz oględziny szyb, jednakże strona powodowa takiego dowodu Sądowi nie zaoferowała. Powodowało to, iż jedynie na subiektywnym przeświadczeniu strony powodowej o istnieniu wad Sąd nie może opierać ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd jednakże wbrew stanowisku pozwanym (którzy twierdzili, iż pozytywne rozpatrzenie reklamacji miało na celu jedynie usatysfakcjonowanie klienta) mógłby przyjąć, iż pozytywne rozpatrzenie reklamacji zgłaszanych przez powódkę, najpierw w stosunku do jednego okna, w którym szyby zostały wymienione, zaś za drugim razem w stosunku do pozostałych okien potwierdza istnienie wady w szybach i potraktować to jako fakt przyznany.

Powódka złożyła 21 sierpnia 2015 r. reklamację, w której zażądała wymiany szyb na nowe korzystając z uprawnienia przewidzianego w art. 561 § 1 k.c. W dniu 2 września 2015 r. została poinformowana o uznaniu reklamacji i dokonania wymiany pakietów szybowych, jednakże w trakcie wymiany tych pakietów w dniu 19 września 2015 r. powódka nie pozwoliła na dokonanie wymiany oceniając, iż przywiezione do wymiany szyby są gorsze niż dotychczas

zamontowane. W ocenie Sądu takie postępowanie wynikające ponownie jedynie z subiektywnej oceny powódki, niepopartej obiektywnymi dowodami spowodowało, iż uniemożliwiła pozwanym dokonanie wymiany w ramach rękojmi do czego mieli prawo w ramach obowiązujących przepisów. W ocenie Sądu to postępowanie uniemożliwiło skorzystanie z prawa odstąpienia od umowy, gdyż to uprawnienie przysługuje kupującemu, kiedy sprzedający nie zrealizuje naprawy lub wymiany, której powódka wcześniej się domagała. Pozwany był gotowy do takiej wymiany i jedynie wobec sprzeciwu powódki od niej odstąpił.

Gdyby jednakże przyjąć, iż powódka miała prawo do odstąpienia od umowy z uwagi na istnienie wad istotnych, które nie zostały usunięte bez zbędnej zwłoki to przepis art. 565 k.c. wskazuje, iż jeżeli spośród rzeczy sprzedanych tylko niektóre są wadliwe i dają się odłączyć od rzeczy wolnych od wad, bez szkody dla stron obu, uprawnienie kupującego do odstąpienia od umowy ogranicza się do rzeczy wadliwych.

Powódka wskazała, iż odstąpiła od umowy (...) okien i określiła swoje żądanie na kwotę 7.700 zł. Proszona o sprecyzowanie w jaki sposób została ta kwota wyliczona zeznała, iż w jej ocenie mniej więcej taką wartość miały okna od których odstąpiła od umowy. Wobec Sądu w świetle przepisu powyżej wskazanego i wskazanych powyżej rozważań ewentualne odstąpienie przysługiwałoby powódce co do pakietów szybowych, których wartość w świetle zamówienia nie wynosiła takiej kwoty. Powódka nie wskazała kryteriów, jakie przyjęła do określenia wysokości roszczenia a w konsekwencji nie została udowodniona jego wysokość.

Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powódki było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powódkę, jej ewentualne zaniebdania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągają muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Wobec uznania, że strona powodowa nie przedstawiła dowodów świadczących o zasadności powództwa, Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie była powódka, Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanych kwotę 1.234 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym, kwotę 1.200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego pozwanych oraz 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis uzasadnienia doręczyć pełn. stron zgodnie z wnioskiem,,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.